

**ALBA
ROSA
VIVA**
MUSIC FESTIVAL

**VROUWEN IN
KAMERMUZIEK**

HET
CONCERT
GEBOUW

ZONDAG 2 DEC 2018
HET CONCERTGEBOUW
AMSTERDAM

Alba Rosa
Viëtor

ALBA ROSA VIVA! FESTIVAL

Inleiding

Alba Rosa Viëtor (1889-1979) was in haar tijd een gerenommeerde concert-violiste, pianiste en componiste. Haar leven speelde zich af op drie continenten: ze bracht haar jeugd door in Milaan, waar zij vanaf haar 8e jaar studeerde aan het Giuseppe Verdi Conservatorio. Op 12-jarige leeftijd emigreerde ze met haar moeder naar Montevideo (Uruguay). Daarna woonde ze in Buenos Aires, in Wenen (waar ze studeerde bij de beroemde vioolpedagoog Otokar Ševčík) en in New York, waar ze lid was van een gezelschap van Amerikaanse componisten. Haar werken werden uitgevoerd door vooraanstaande orkesten en musici en gerecenseerd door toonaangevende recensenten.

Op 13 maart 2009 werd de Alba Rosa Viëtor Stichting opgericht, met als doel: 'Het beheer van de muzikale nalatenschap van Alba Rosa Viëtor en het geven van bekendheid aan deze nalatenschap. Het bevorderen van de toonkunstbeoefening, in het bijzonder het improviseren en componeren, en verder alles wat hiermee rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, in de ruimste zin van het woord'.

In 2014 werd het initiatief genomen tot een tweejaarlijks festival, ALBA ROSA VIVA!, niet alleen om het oeuvre van de componiste en van andere vrouwelijke componisten uit te voeren, maar ook om jonge componisten te stimuleren tot het componeren van kamermuziekwerken. De eerste twee festivals vonden plaats in Leeuwenbergh te Utrecht. Gerenommeerde musici als Rosanne Philippens en Melvyn Tan voerden werken uit van o.a. de Nederlandse componiste Elisabeth Kuyper en haar leraar Max Bruch, daarnaast ook van hedendaagse componisten als Jonathan Dove en Willem Jeths.

Het Alba Rosa Viva! Festival 2018 is een coproductie van de Alba Rosa Viëtor Stichting en Het Concertgebouw.

INTERVIEW MET REINILD MEES

In het Alba Rosa Viva! Festival op 2 december in de Kleine Zaal staan vrouwelijke componisten centraal. Pianist, oprichter en artistiek leider Reinild Mees: 'Ik vind dat muziek van vrouwen nog altijd te weinig wordt uitgevoerd, maar ben er niet op uit mannen te beconcurreren.'

Na twee succesvolle edities in Utrecht komt het Alba Rosa Viva! Festival naar Het Concertgebouw. Hier werd de kiem gelegd, toen Reinild Mees op 8 maart 2012 – Internationale Vrouwendag – in de Kleine Zaal een vrouwenmuziekmarathon organiseerde. Samen met zangeressen als Tania Kross en Karin Strobos presenteerde zij een liederenprogramma met werk van de middeleeuwse Hildegard von Bingen tot Catharina van Rennes en van Clara Schumann tot Sofia Goebaidolina. Op het programma stond ook werk van Alba Rosa Viëtor (1889-1979), een hier te lande destijds onbekende violist en componist.

Uit de hand gelopen idee

'Die marathon was een ietwat uit de hand gelopen idee om vrouwelijke componisten in het zonnetje te zetten', vertelt Mees enthousiast. 'De liederen van Alba Rosa Viëtor had ik gekregen van haar nicht Mary van Veen-Viëtor, die het muzikale erfgoed van haar tante levend wilde houden. Ik was meteen geïnteresseerd, omdat er een aantal humoristische, Charles Ives-achtige liederen tussen zaten.'

'Wat me bovendien intrigeerde was dat Alba Rosa Viëtor als geboren Italiaanse trouwde met een Nederlandse man en in Amerika furore maakte. Daar werd haar muziek geregeld uitgevoerd door vooraanstaande orkesten. Als enige vrouw was zij volwaardig lid van de National Association for American Composers and Conductors. Toch was ze geen feminist.'

Dat geldt ook voor Mees zelf: 'Ik vind dat muziek van vrouwen nog altijd te weinig wordt uitgevoerd, maar ben er niet op uit mannen te beconcurreren. Componeren is zo'n zielsgebeuren, dat overstijgt de idee van man of vrouw, ik zie de componist in de eerste plaats als mens. Goede muziek verdient simpelweg een podium. En hoe vaker het werk van vrouwen gehoord wordt, hoe

Reinild Mees

vanzelfsprekender het wordt. Neem Henriëtte Bosmans, die is inmiddels echt wel bekend.'

Parfum vernoemd naar Chaminade

Van gettovorming is in de festivalprogrammering dan ook geen sprake. Mees plaatst de dames in de context van hun tijdgenoten. Zo staat Cécile Chaminade tijdens het openingsconcert prominent naast Gabriel Fauré. 'Fauré is 'de vader' van de Franse muziek, maar hij schreef ook lichtere liederen. Chaminade was iemand die door haar docenten en collega's op handen werd gedragen, niet alleen als pianist maar ook als dirigent en componist. We kennen haar liederen vooral van de opnames van Anne-Sofie von Otter maar in Amerika is ze nooit weggeweest. Daar zijn nog altijd Chaminade Clubs en er is zelfs een parfum naar haar vernoemd. Het is belangrijk dat grootheden je muziek uitvoeren. Anders blijf je – op zijn best – een Wikipedia-artikel.'

Als trait-d'union staat de *Sonate in a klein* voor cello en piano van Bosmans op de lessenaars. 'In dit Frans getinte programma had ik graag liederen van Lili Boulanger willen uitvoeren, maar cellist Harriet Krijgh pleitte sterk voor Bosmans, een persoonlijke favoriet. Dat honoreer ik uiteraard.'

De hand van Clara Schumann

Op het tweede concert staat Clara Schumann naast Franz Schubert. 'Schumann was een vrouw die multitaskte op het allerhoogste niveau. Ze was concertpianist, had acht kinderen, moest die lastige Robert in het gareel houden en had weinig tijd om te componeren. Toch schreef ze bijzonder expressieve liederen. Ze koos teksten die al door veel anderen gezet waren, maar gaf die een hoogstpersoonlijke draai. Nu gaat haar *Pianotrio*, een volwaardig romantisch stuk. Ik ben ervan overtuigd dat zij de hand heeft gehad in sommige van Roberts composities, vooral in de cyclus *Frauenliebe und -leben*. Dat zit hem in bepaalde wendingen in de piano en in de algehele vorm. Die cyclus is totaal anders dan *Dichterliebe* of de twee *Liederkreise*.'

Compositiewedstrijd

Vast onderdeel van het festival is een competitie voor componisten tot 35 jaar. 'Vorige keer waren er meer dan 150 inzendingen, dit keer hebben we de voorwaarden aangescherpt. We vroegen om een lied voor zang en pianotrio van niet langer dan negen minuten, vrijelijk geïnspireerd op Dmitri Sjostakovitsj. Als een van de weinigen schreef hij hoogstaande stukken voor deze bezetting. We ontvingen iets meer dan twintig composities van zeer hoog niveau, er zijn vijf finalisten. Hun werk wordt uitgevoerd door het jonge Amatis Trio dat een sterk commitment heeft aan eigentijdse muziek. De jury zal het moeilijk krijgen!'

Een van de juryleden is Tansy Davies, dit seizoen huiscomponist van Het Concertgebouw. Tijdens het slotconcert klinkt haar *Song of Pure Nothingness* voor zang en piano. 'Davies is bijzonder origineel', zegt Mees. 'Ze is behoorlijk radicaal, componeert niet om het publiek te behagen maar volgt puur haar eigen weg. *Song of Pure Nothingness* is gezet op een gedicht van de middeleeuwse troubadour Guillaume d'Aquitaine. Het lied is vanuit de stem gedacht, de voordracht staat centraal. Het is geen aria, maar eerder declamatorisch, zeer indringend.'

Mees is blij met het selecte gezelschap uitvoerders dat ze heeft weten te strikken. 'Ze staan voor de volle honderd procent achter de muziek. Zo hoop ik dat er een vonkje over zal springen naar het publiek.'

Interview van Thea Derks met Reinild Mees, geschreven in opdracht van Preludium.

Cécile
Chaminade

ZONDAGOCHTEND- CONCERT

zondag 2 december 2018 · 11.00

Kleine Zaal

Harriet Krijgh *cello*
Adèle Charvet *mezzosopraan*
Magda Amara *piano*

GABRIEL FAURÉ (1845-1924)

Élégie op. 24 voor cello en piano

GABRIEL FAURÉ (1845-1924)

Liederen voor mezzosopraan en piano

Les Roses d'Ispahan (Leconte de Lisle) op. 39 nr. 4

Le Parfum impérissable (Leconte de Lisle) op. 76 nr. 1

Dans la Forêt de Septembre (Mendès) op. 85 nr. 1

En Sourdine (Verlaine) op. 58 nr. 2

HENRIËTTE BOSMANS (1895-1952)

Sonate in a kl.t. voor cello en piano (1919)

Allegro Maestoso

Un poco allegretto

Adagio

Allegro molto e con fuoco

CÉCILE CHAMINADE (1857-1944)

Liederen voor mezzosopraan en piano

La Lune paresseuse (de Bussy)

Ma première Lettre (Rosemonde Gérard)

Alleluia (Mariéton)

Espoir (Fuster)

Chanson triste (Rochaid)

Je voudrais (Reyniel)

er is geen pauze, einde ± 12.00 uur

dit concert wordt live uitgezonden door AVROTROS op NPO Radio 4

BIOGRAFIE

Harriet Krijgh, cello

Harriet Krijgh begon haar opleiding in de jong-talentklas van het conservatorium in Utrecht en studeerde af bij Lilia Schulz-Bayrova in Wenen en aan de Duitse Kronberg Academy bij Frans Helmerson. Op de Amsterdamse Cello Biënnale 2012 won ze zowel de eerste prijs als de publieksprijs. Het Concertgebouwdebuut van Harriet Krijgh dateert van een lunchconcert in de Kleine Zaal in oktober 2009. In de Grote Zaal was ze te horen met het Nederlands Philharmonisch Orkest en het Concertgebouw Kamerorkest; elders soleerde ze bij onder meer de Academy of St Martin in the Fields, het London Philharmonic Orchestra en de orkesten van Boston en Sydney. In seizoen 2014/15 trad Harriet op als Rising Star van de European Concert Hall Organisation. Harriet gaf de afgelopen twee seizoenen met veel succes leiding aan het Internationaal Kamermuziekfestival Utrecht, waar ze Janine Jansen opvolgde. Ook is ze oprichter van het 'Harriet & Friends' kamermuziekfestival, dat sinds 2012 ieder jaar plaatsvindt in Feistritz te Oostenrijk. Onlangs heeft ze een exclusief contract getekend bij het platenlabel Deutsche Grammophon, waar ze volgend jaar haar eerste cd met werken van Vivaldi uitbrengt. Harriet Krijgh heeft een instrument uit 1620 van Giovanni Paolo Maggini in bruikleen van een particuliere verzamelaar.

Adèle Charvet, sopraan

Adèle Charvet studeerde aan het Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse in Parijs bij Elène Golgevit. Ze viel meteen op tijdens haar succesvolle debuut in Hans Krása's opera *Brundibár* waarin zij de hoofdrol Pepiček zong. Sindsdien zong ze onder andere de rol van Hänsel in *Hänsel und Gretel* van Humperdinck met het gezelschap *Opéra 3*. In 2017 maakte ze haar debuut bij De Nationale Opera in Borodins *Prins Igor* met de rol 'Een Polowetser meisje'. Adèle heeft ook liedrepertoire gestudeerd bij David Selig en Anne le Bozec. In 2015 vormde ze een duo met pianist Florian Caroubi met wie ze in datzelfde jaar de de Prix de Mélodie won tijdens het internationale Zang-Piano concours 'Nadia et Lili Boulanger' in Parijs en diverse prijzen waaronder de Lied Duo Prijs en de Junior Jury Prijs tijdens het Internationaal Vocalisten Concours in 2016. Sindsdien heeft het duo opgetreden in prestigieuze concertzalen zoals

Het Concertgebouw Amsterdam, Petit Palais in Parijs en deSingel in Antwerpen. In 2017 won Adèle Charvet de 'Prix Yves Paternot' tijdens haar deelname aan de Verbier Festival Academy en werd ze uitgenodigd door Thomas Hampson om deel te nemen aan zijn Heidelberg Lied Academy in 2018. Dit seizoen maakt ze haar debuut bij onder anderen Covent Garden (Mercedes in *Carmen*), Nationale Opera Parijs (Contessa Ceprano in *Rigoletto*) en London Symphony Orchestra (Haydns *Nelson-mis*).

Magda Amara, piano

Magda Amara volgde haar opleiding aan het conservatorium van haar geboortestad Moskou bij Sergei Dorensky en studeerde vervolgens af bij Stefan Vladar aan Universität für Musik und darstellende Kunst in Wenen. Ze won eerste prijzen van het Jeunesses Musicales Concours en het Internationaal Pianoconcours Ennio Porrino en de derde prijs van het Vladimir Horowitz Internationaal Pianoconcours. Als solist musiceerde Magda Amara met gezelschappen als het Moskou Filharmonisch Orkest, het Wiener Kammerorchester, het Symfonisch Orkest van Caïro, het Brno Filharmonisch Orkest en het Noord Nederlands Orkest. Kamermuziek speelde ze met onder anderen Julian Rachlin en Dora Schwarzberg en met leden van de Berliner en de Wiener Philharmoniker, op podia als de Musikverein en het Konzerthaus Wien, het Mozarteum Salzburg en de Tonhalle Zürich. Magda Amara treedt regelmatig op met celliste Harriet Krijgh; het tweetal was voor het laatst in de Kleine Zaal van Het Concertgebouw te beluisteren in april 2017.

Voorafgaand aan het middagconcert is er om 13.30 uur in de Felix de Nobelfoyer een inleiding over vrouwelijke componisten door Leo Samama.

**Henriëtte
Bosmans**

ZONDAGMIDDAG- CONCERT

zondag 2 december 2018 · 14.15

Kleine Zaal

Thomas Beijer *piano*
Niek Baar *viool*
Ella van Poucke *cello*

Dudok Quartet Amsterdam:
Judith van Driel *viool*
Marleen Wester *viool*
Marie-Louise de Jong *altviool*
David Faber *cello*

ALBA ROSA VIËTOR (1889-1979)
Pianotrio in a kl.t. (1951)
Molto moderato
Adagio
Allegro ritmico

HENRIËTTE BOSMANS (1895-1952)
Strijkkwartet (1927)
Allegro molto moderato
Lento
Allegro molto

CLARA SCHUMANN (1819-1896)
Pianotrio in g kl.t., op. 17 (1846)
Allegro moderato
Scherzo - Tempo di menuetto
Andante
Allegro

FRANZ SCHUBERT (1797-1828)
Quartettsatz in c kl.t., D 703, op. posth. (1820)

*er is geen pauze, einde ± 15.15 uur
dit concert wordt opgenomen door de NTR*

Voorafgaand aan dit concert is er om 13.30 uur in de Felix de Nobelfoyer een inleiding over vrouwelijke componisten door Leo Samama.

Leo Samama, spreker

Leo Samama studeerde muziekwetenschappen aan de Universiteit Utrecht en docent muziek/cultuurgeschiedenis aan het Utrechts Conservatorium. Na zijn studies was hij verbonden aan de Universiteit Utrecht als docent voor muziek van de 20e eeuw en schreef hij recensies voor De Volkskrant en NRC Handelsblad. Tot op heden geeft hij (gast)colleges aan tal van instellingen. Samama was enkele jaren verantwoordelijk voor de ondersteuning van de artistieke leiding van het Koninklijk Concertgebouworkest. Daarna was hij achtereenvolgens artistiek coördinator van het Residentie Orkest en het Nederlands Kamorkest. Als publicist heeft Samama vele artikelen en meerdere boeken geschreven. Zijn bekendste boek is het standaardwerk *Zeventig jaar Nederlandse muziek 1915-1985*, uitgekomen in 1986. Hiervan is in 2006 een geheel herziene druk verschenen onder de titel *Nederlandse muziek in de 20ste eeuw*. Samama heeft meerdere cd's voor Home Academy gemaakt, met hoorcolleges zoals *Klinkende geschiedenis*, *De taal van Muziek* en *De zin van Muziek*.

MUSICI

Thomas Beijer, piano

Thomas Beijer studeerde bij Jan Wijn aan het Conservatorium van Amsterdam en volgde masterclasses bij onder anderen Jorge Luis Prats, Emanuel Ax, Menahem Pressler, Murray Perahia, Pascal Devoyon, Jacques Rouvier en Elza Kolodin. In 2011 sloot hij zijn masterstudie af met de hoogste onderscheiding. Met het winnen van het YPF Piano Concours 2007 belandde hij in de top van een nieuwe generatie jonge pianisten in Nederland. Al sinds zijn tiende jaar geeft Thomas Beijer recitals in Europa en Azië. Als solist speelde hij onder meer pianoconcerten van Mozart, Beethoven, Brahms, Grieg, Franck, Ravel, Gershwin en Adams met onder andere het Residentie Orkest, Het Brabants Orkest, Amsterdam Sinfonietta en het Nederlands Studenten Orkest. Hij werkte met dirigenten als Neeme Järvi, Ed Spanjaard en Bas Wiegers. Zijn repertoire

reikt van zeventiende-eeuwse muziek tot hedendaagse composities, en een speciale affiniteit heeft hij met Spaanse muziek. Thomas Beijer maakt deel uit van de Amsterdam Chamber Soloists en is regelmatig te gast bij Camerata RCO. Op cd nam hij muziek op van Brahms (2008) en Rachmaninoff (2012) en Spaans pianorepertoire (*Canción y Danza*, 2013). De pianist is ook actief als romanschrijver en bracht in het voorjaar van 2017 de roman *Geen jalapeños* uit.

Niek Baar, viool

Niek Baar studeerde onder anderen bij Mireille van der Wart, Peter Brunt en Philippe Graffin aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Hij vervolgde zijn studie aan de Hochschule für Musik "Hanns Eisler" in Berlijn bij Stephan Picard, waar hij in juli 2016 afstudeerde met de hoogst mogelijke score. Ook kreeg hij regelmatig les van Christoph Poppen in München en volgde hij masterclasses bij onder anderen Anner Bijlsma, Miriam Fried, Liza Ferschtman, Leonidas Kavakos, Boris Kuschnir, Mihaela Martin, Pavel Vernikov en Ivry Gitlis. Niek nam met succes deel aan verschillende internationale en nationale concoursen, waaronder het Davina van Wely Vioolconcours in 2009. In december 2015 ontving Niek de Kersjesprijs en in 2018 won hij de eerste prijs tijdens het Nederlandse Vioolconcours 'Oskar Back'. Hij maakte zijn debuut als solist op 16-jarige leeftijd met het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Sindsdien heeft hij opgetreden in zalen als het Gewandhaus in Leipzig, Het Concertgebouw in Amsterdam, de Philharmonie en het Konzerthaus in Berlijn en het Shanghai Oriental Art Center. Niek bespeelt een viool gebouwd door Carlo Bergonzi 'ex Vornbaum', Cremona 1729 ter beschikking gesteld door de Tjardus Greidanus Stichting.

Ella van Poucke, cello

Ella van Poucke studeerde vanaf jonge leeftijd aan de conservatoria van Amsterdam en Den Haag en vervolgde haar studie bij Frans Helmerson aan de Duitse Kronberg Academy. Haar studie werd gefinancierd met behulp van het Von Opel /Schaefer Stipendium. Sinds september 2016 is Ella Artist in Residence aan de Muziekkapel Koningin Elisabeth onder de leiding van Gary Hoffman. De celliste won verschillende belangrijke onderscheidingen, waaronder de Premio Chigiana 2017, de GrachtenfestivalPrijs 2017, de eerste prijs van de IsangYun International Cello Competition in 2015, de Leopoldinum Award 2015,

de Elisabeth Everts Prijs 2014, de Prix de l'Académie Maurice Ravel 2012 en de eerste prijs van het Prinses Christina Concours 2008. Als soliste musiceerde Ella met onder meer het Nederlands Philharmonisch Orkest, het Amsterdam Chamber Orchestra en het Mainzer Kammerorchester. Voor het uitvoeren van kamermuziek deelde ze het podium met bijvoorbeeld Nobuko Imai, Colin Carr, Vilde Frang, Philippe Graffin en het Pražák Kwartet. Ze vormt een duo met haar broer Nicolas van Poucke. Met hem richtte ze in 2010 het Kamermuziekfestival Amsterdam op. Ella van Poucke speelt op een Rombouts cello, die aan haar door een anonieme weldoener wordt uitgeleend.

Dudok Quartet Amsterdam

Het Dudok Quartet Amsterdam (Judith van Driel en Marleen Wester, viool; Marie-Louise de Jong, altviool en David Faber, cello) studeerde bij het Alban Berg Quartett in Keulen en aan de Nederlandse Strijkkwartet Academie bij Marc Danel. Al vanaf de oprichting in 2009 trok het kwartet de aandacht met scherpzinnige interpretaties en vindingrijke programma's. Prijzen werden gewonnen op onder meer het Charles Hennen Internationaal Kamermuziekconcours (2012), de Joseph Joachim Kammermusikwettbewerb in Weimar (2012) en het Internationaal Strijkkwartet Concours in Bordeaux (2013). In 2014 kreeg het kwartet de Kersjesprijs en in 2018 ontving het als eerste Nederlandse ensemble ooit de prestigieuze Borletti-Buitoni Trust Award. Het kwartet treedt op in zalen door heel Europa. Recente hoogtepunten waren een optreden in het Konzerthaus in Wenen en de première van de nieuwe opera *Only the Sound Remains* van Kaija Saariaho bij De Nationale Opera. Het kwartet werkte ook samen met de componisten Calliope Tsoupani, Mark-Anthony Turnage en Max Knigge. Zowel het debuutalbum *Metamorphoses* uit 2015 als het album *Labyrinth* uit 2017 zijn lovend ontvangen. Sinds 2017 bespeelt het kwartet instrumenten van het Nationaal Muziekinstrumenten Fonds: violen van Francesco Goffriller en Vincenzo Panormo, een altviool van Max Möller en een cello van Jean Baptiste Vuillaume.

Clara
Schumann

FINALE ALBA ROSA VIËTOR COMPOSITION COMPETITION

zondag 2 december 2018 · 16.30

Kleine Zaal

Lilian Farahani *sopraan* (*Friel, Amin Tafreshi*)

Katharine Dain *sopraan* (*Lanao Aregay, Oyanadel Guiñez, Perugini*)

Amatis Piano Trio:

Lea Hausmann *viool*

Samuel Shepherd *cello*

Mengjie Han *piano*

Maartje Stokkers *presentatie*

SÍLVIA LANA O AREGAY (1995)

Empordà (J.M. de Sagarra)

MARIO ALFREDO OYANA DEL GUIÑEZ (1990)

The only lifeline (Cecilia Beltrami)

RICCARDO PERUGINI (1996)

Plastic Flowers (Leonardo de Santis)

PATRICK FRIEL (1989)

Under vast arrays of stars (Han Shan, transl. David Hinton)

RAMIN AMIN TAFRESHI (1992)

It's the Voice that shall Remain (Simin Behbahani, transl. Sheema Kalbasi)

Na afloop van het concert vindt om 18.00 uur de prijsuitreiking plaats in de Kleine Zaal.

Dit concert wordt opgenomen door de NTR.

ALBA ROSA VIËTOR COMPOSITION COMPETITION 2018

Jury:

Willem Jeths, juryvoorzitter

Tansy Davies

Detlev Glanert

Calliope Tsoupaki

Paolo Marzocchi

Jonge componisten tot 35 jaar uit de hele wereld dingen mee met een nieuw kamerstukwerk (lengte ongeveer 9 minuten) voor één zangstem (sopraan, mezzosopraan, tenor, countertenor, bariton of bas) en pianotrio (viool, cello, piano). Een inspiratiebron kan de *Alexander Blok Suite* van Dmitri Sjostakovitsj vormen, qua bezetting een uniek werk in dit genre. De componeerstijl is daarbij geheel vrij. Het werk mag niet eerder zijn uitgevoerd.

Er worden drie prijzen uitgereikt:

- 1e Prijs/Mary Viëtor Prijs (€ 2.000)
- 2e Prijs (€ 1.000)
- Publieksprijs (€ 1.000).

MUSICI

Lilian Farahani, sopraan

De Nederlands-Iraanse sopraan Lilian Farahani studeerde aan de conservatoria van Den Haag en Amsterdam. Ze ontving haar eerste zanglessen van Marjan Kuiper en studeerde aan het conservatorium bij Sasja Hunnago. Momenteel wordt ze gecoacht door Ira Siff en Hans Pieter Herman. Masterclasses volgde ze bij Margreet Honig, Miranda van Kralingen, Dany Zonewa, Lynne Dawson, Dennis O'Neill en Raúl Giménez. Lilian vertolkte rollen als Despina in Mozarts *Così fan tutte*, Zerlina in *Don Giovanni*, Susanna en Barbarina in *Le nozze di Figaro*, Luise in *Die stumme Serenade* van Korngold, en Morgana in Händels *Alcina*. Ze trad op in producties van Opera Zuid, Holland Opera, de Nederlandse

Reisopera en De Nationale Opera. Naast opera, operette en het klassieke liedrepertoire heeft Lilian veel affiniteit met hedendaagse composities. Ze vertolkte de rol van Anne Frank in de wereldpremière van de opera *Anne en Zef* van Monique Krüs. Ook zong ze de Nederlandse premières van de opera *Death Knocks* (Christian Jost) in de rol van de Dood en de cyclus *Eve-song* (Jake Heggie) samen met liedbegeleider Maurice Lammerts van Bueren. Bij het Nationale Toneel trad ze op in *Een helse komedie* van Michael Sturminger in de regie van Theu Boermans.

Katharine Dain, sopraan

De Amerikaanse in Nederland woonachtige sopraan Katharine Dain is een veelgevraagd zangeres voor opera's, oratoria en kamermuziek in Europa en Noord Amerika. De afgelopen paar seizoenen trad ze onder andere op bij De Nationale Opera (*Kopernikus* van Claude Vivier), Sinfonia Teatro Comunale di Bologna onder leiding van Roberto Abbado, SWR Sinfonieorchester Baden-Baden en Freiburg met Ingo Metzmacher en Asko|Schönberg met Reinbert de Leeuw. Ze vertolkte rollen als Donizetti's Lucia en Mozarts Donna Anna en Fiordiligi. In 2018 debuteerde ze in Mozarts rol van Konstanze in vijf Franse operahuizen. Ze gaf recitals en trad op in kamermuziekverband in concertzalen als Carnegie Hall New York, Lincoln Center, Musikverein en Konzerthaus in Wenen, Het Concertgebouw Amsterdam, de Philharmonie in Parijs en tijdens festivals als Aldeburgh Music, West Cork Chamber Music Festival, Holland Festival en het Ravinia Festival. Ze is medeoprichter van een aantal ensembles waaronder het Damask Vocal Quartet. Katharine Dain studeerde aan Harvard University (Boston), Guildhall School of Music and Drama (Londen) en Mannes School of Music (New York).

Amatis Piano Trio

De musici van het Amatis Trio (Lea Hausmann, viool; Samuel Shepherd, cello en Mengjie Han, piano) ontmoetten elkaar in Amsterdam en formeerden hun ensemble in 2014. Al kort na de oprichting won het pianotrio de publieksprijs van het Grachtenfestival Conservatorium Concours wat vele concerten in Nederland opleverde. In seizoen 2015/16 deed het trio mee aan de Dutch Classical Talent Tour & Award. Het ensemble boekte internationaal succes tijdens het Oostenrijkse concours 'Franz Schubert und die Musik der Moderne'.

In 2015 won het Amatis Trio de Engelse Parkhouse Award en debuteerde het als resultaat daarvan in de Londense Wigmore Hall. In 2016 nam het trio de tweede prijs in ontvangst van de Joseph Joachim Kammermusikwettbewerb in Weimar en in de periode 2016-18 maken ze deel uit van het BBC New Generation Artists Scheme. Het trio heeft inmiddels een goedgevulde concertagenda terwijl het ook nog lessen volgt aan het Mozarteum in Salzburg, bij onder anderen Lukas Hagen, Rainer Schmidt en Imre Rohmann. Sinds 2015 studeert de formatie ook aan de European Chamber Music Academy. Voor seizoen 2018/19 is het trio genomineerd voor de serie Rising Stars van de European Concert Hall Organisation.

DE COMPONISTEN

Sílvia Lanao Aregay

De passie voor muziek begon bij Sílvia Lanao Aregay (Spanje, 1995) al op zeer jonge leeftijd. Ze speelde aanvankelijk drie instrumenten: piano, viool en fagot, maar uiteindelijk koos ze voor piano. Componeren was voor haar een natuurlijke stap vanuit het musiceren en dit zou al snel de belangrijkste drijfveer in haar carrière worden. Tijdens het pianospelen week ze vaak af van de noten in de partituur en ging ze improviseren en haar eigen muzikale ideeën opschrijven. In 2014 begon ze met haar studie compositie aan het Conservatori Liceu in Barcelona. Na twee waardevolle jaren in Barcelona kreeg Silvia de behoefte om haar studie in het buitenland af te ronden. Daarom verhuisde ze in 2016 naar Nederland, waar ze momenteel studeert aan het Conservatorium van Amsterdam bij Willem Jeths en Wim Henderickx. Als componist heeft Silvia een sterke interesse voor de samenwerking tussen de zintuigen, in het bijzonder de relatie van geluid met de andere zintuigen. Dit heeft tot gevolg dat haar muziek sterk is gericht op klankkleur en klankstructuur.

Mario Alfredo Oyanadel Guíñez

Mario Alfredo Oyanadel Guíñez (Chili, 1990) is een rijzende ster. Hij behaalde zijn bachelordiploma compositie aan de Universiteit van Chili waar hij studeerde bij componisten als Andrés Maupoint, Edgardo Cantón en Jorge Pepi. Zijn muziek

wordt regelmatig uitgevoerd en hij heeft diverse prijzen gewonnen voor verschillende composities. Voor zijn orkestwerk *Acuarelas* kreeg hij de eerste prijs tijdens een wedstrijd van de Universiteit van Chili, met *Noche* behaalde hij de derde prijs tijdens de compositiewedstrijd Carlos Riesco 2016 en met zijn orkeststuk *Ecos y Resonancias* was hij winnaar van het concours 'XIII Concurso de Composición Musical Luis Advis 2017'. Tijdens de Banuae Internationale Compositiecompetitie 2018 in de Filipijnen behaalde hij de finale met zijn stuk *The Harvest of the Rice*. Hij werd ook geselecteerd als een van de finalisten voor het Thailand International Composition Festival 2018 waar hij deelnam aan het slotconcert met zijn werk *Crystal Mosaic*. Mario is ook beeldend kunstenaar. Hij heeft onder meer als illustrator meegewerkt aan boeken van de uitgever Mago Editores. Om die reden is hij zich nu verder aan het ontwikkelen op het gebied van interdisciplinaire projecten. Mario is lid van de nationale vereniging van componisten van Chili.

Riccardo Perugini

Riccardo Perugini (Italië, 1996) begon op zijn vijfde met pianospelen en componeren. Na het afronden van zijn pianostudie bij Rita Cucè debuteerde hij op zestienjarige leeftijd als solist bij het orkest Giovanile Aretina. Sinds 2015 studeert hij compositie bij Andrea Portera aan de Scuola di Musica di Fiesole en tevens bij Girolamo Deraco in Lucca. Ook is hij geselecteerd voor de Compositie Masterclass van Mauro Montalbetti in Montepulciano. Hij heeft verschillende compositieopdrachten ontvangen. Ter gelegenheid van het concert georganiseerd door UNESCO in Arezzo in 2015 componeerde hij *Lamplight Serenata* voor sopraan, vrouwenkoor, twee harmonica's, altviool en MIDI-keyboard. In 2016 schreef hij in opdracht van de Biënnale van Venetië *Il Vascello Fantasma*. Verder ontving hij compositieopdrachten van Maggio Musicale Fiorentino, het Orchestra da Camera Fiorentina, Cantiere Internazionale d'Arte in Montepulciano en de Filarmonica Arturo Toscanini. Hij werd tweede tijdens de International Vocal Espoo Composition competitie 2016 in Helsinki met zijn compositie *Pregiera* voor vrouwenkoor, twee solo-sopranen en strijkkwintet en hij ontving een speciale vermelding tijdens de Internationale Compositiewedstrijd 2 Agosto 2017 in Bologna met zijn compositie *The Aberrant Blooms of Mind* voor altsaxofoon en orkest.

Patrick Friel

Patrick Friel (Verenigd Koninkrijk, 1989) is momenteel woonachtig in Londen. Als Brits componist was hij in 2016 vertegenwoordiger van het Verenigd Koninkrijk tijdens de ISCM World Music Days in Zuid Korea. In datzelfde jaar werd zijn soundtrack voor de film *Psalm 73* genomineerd voor de Taipei Film Award voor Beste Animatie en deze film werd vertoond op het Hiroshima International Animation Festival. Het afgelopen jaar werden zijn composities uitgevoerd op conservatoria en universiteiten in steden zoals Sint-Petersburg, Boston New York en Luzern en tijdens festivals als het Aldeburgh Festival, Darmstadt Summer Course, de "Unerhörte Musik" concertserie in Berlijn en de Florilège Vocal de Tours, waar hij de prijs voor nieuwe muziek ontving voor zijn werk *Summons* voor a-cappella koor. Hij nam ook deel aan de Contemporary Composition Course Britten-Pears waar hij lessen volgde bij Oliver Knussen, Colin Matthews en Michael Gandolfi. Patrick studeert momenteel voor een PhD compositie bij Philip Grange aan de universiteit van Manchester.

Ramin Amin Tafreshi

Ramin Amin Tafreshi (Iran, 1992) is pianist en componist. Als componist is hij vooral geïnteresseerd in instrumentale en vocale muziek. Verder onderzoekt hij verschillende manieren om literatuur, film, theater en dans in zijn muziek te combineren. Op vijfjarige leeftijd kreeg hij zijn eerste pianolessen. Later volgde hij colleges musicologie en nam hij compositieles bij Mehran Rouhani. Nadat hij in 2015 zijn bachelordiploma in solid states physics had behaald, vervolgde hij zijn studie compositie aan de Teheran University of Art waar hij lessen volgde bij Amin Honarmand en Mohammad-Reza Tafazzoli. Als compositie-assistent van Hamed Sabet, een bekende filmcomponist in Iran, schreef hij de soundtrack voor de film *Ranna's Silence* en werkte hij mee aan vijf andere films. In 2017 besloot hij zijn studie in Amsterdam voort te zetten, zodat hij een internationale en multiculturele academische atmosfeer kon ervaren. Hier studeert hij momenteel compositie aan het conservatorium bij Willem Jeths en Wim Henderickx.

DE JURY

Willem Jeths, juryvoorzitter

Op 28 november 2014 werd Willem Jeths officieel aangesteld als eerste Componist des Vaderlands tijdens de BUMA Classical Convention in TivoliVredenburg Utrecht. Hij heeft deze functie twee jaar lang met verve vervuld: hij greep elke gelegenheid aan om op te treden als ambassadeur voor nieuwe nationale composities. Hij bracht de Nederlandse muzikale erfenis van de twintigste eeuw onder de aandacht, hij besteedde aandacht aan de nieuwste generatie componisten en hij pleitte voor goed muziekonderwijs. Hij omschreef de huidige stand van zaken van de hedendaagse Nederlandse composities als volgt: 'In de tweede helft van de 20e eeuw vond een explosie plaats in onze muziekcultuur. Tegenwoordig is het aanbod meer gefragmenteerd en gevarieerder dan ooit. De uitdaging waarmee een hedendaagse componist wordt geconfronteerd is het distilleren van iets authentieks in deze uitgestrekte oceaan. Of de componist daarin slaagt hangt niet echt af van het concept van innovatie. Ik denk dat passie en inspiratie tegenwoordig relevanter zijn.' Willem Jeths behaalde diverse prijzen met zijn composities en zijn muziek wordt geregeld uitgevoerd in binnen- en buitenland en verscheen op vele cd's. Sinds 2007 is hij docent compositie aan het Conservatorium van Amsterdam.

Tansy Davies

De Engelse componist Tansy Davies typeert de rol van de saxofoonsolo in haar werk *Iris* uit 2004 als die van 'een sjamaan, of iemand die tussen werelden loopt' en daarmee beschrijft ze eigenlijk ook zichzelf. Haar grensoverschrijdende nieuwsgierigheid maakt haar tot een van de meest onderscheidende componisten van de hedendaagse Britse muziek. Met een achtergrond als hoornist, elektrische gitarist en zanger studeerde Davies compositie in Londen bij Simon Bainbridge aan de Guildhall School of Music & Drama en bij Simon Holt aan de Royal Holloway University. In 2009 ontving ze de Paul Hamlyn Award. Ze schreef werken voor diverse ensembles en orkesten van wereldklasse en haar muziek wordt internationaal geprezen door ensembles zoals The Israel Contemporary Players, Asko | Schönberg en het Tokyo Symphony Orchestra en op festivals zoals Ultima, Présences en Warschau Autumn. Tansy Davies is Composer in Residence van Het Concertgebouw in

seizoen 2018/19. In 2018 verblijft ze een aantal maanden in Amsterdam waar zij - geïnspireerd door de hoofdstad – een nieuw werk zal componeren voor het Asko|Schönberg ensemble. Ook klinken dit seizoen enkele werken van haar in Het Concertgebouw, onder andere *Song of Pure Nothingness* tijdens de 'Grande Finale' van het Alba Rosa Viva! Festival op 2 december.

Detlev Glanert

Detlev Glanert behoort tot een van de meest uitgevoerde Duitse operacomponisten van dit moment. Zijn composities worden gekenmerkt door een bijzonder lyrische muzikale taal en een affiniteit met de romantische traditie. In de afgelopen seizoenen is zijn werk uitgevoerd door prestigieuze orkesten als het Koninklijk Concertgebouworkest, Wiener Philharmoniker het Philadelphia Orchestra. Detlev Glanert studeerde compositie bij Diether de la Motte, Hans Werner Henze en Oliver Knussen. Daarna verbleef hij tien jaar in Italië, waar hij onder andere artistiek directeur was van het Istituto di Musica en de Cantiere Internazionale d'Arte in Montepulciano. In 2003 was hij Componist in Residence in het Mannheim National Theatre, evenals op het Pacific Music Festival in Sapporo in 2005. Hij geeft wereldwijd regelmatig lezingen en compositielessen. Naast zijn veel geprezen opera's schreef hij ook symfonieën, soloconcerten en talrijke orkest- en kamermuziekwerken. Een van de hoogtepunten in seizoen 2018/19 is de première van de opera *Oceane* in de Deutsche Oper Berlin onder leiding van Donald Runnicles.

Calliope Tsoupaki

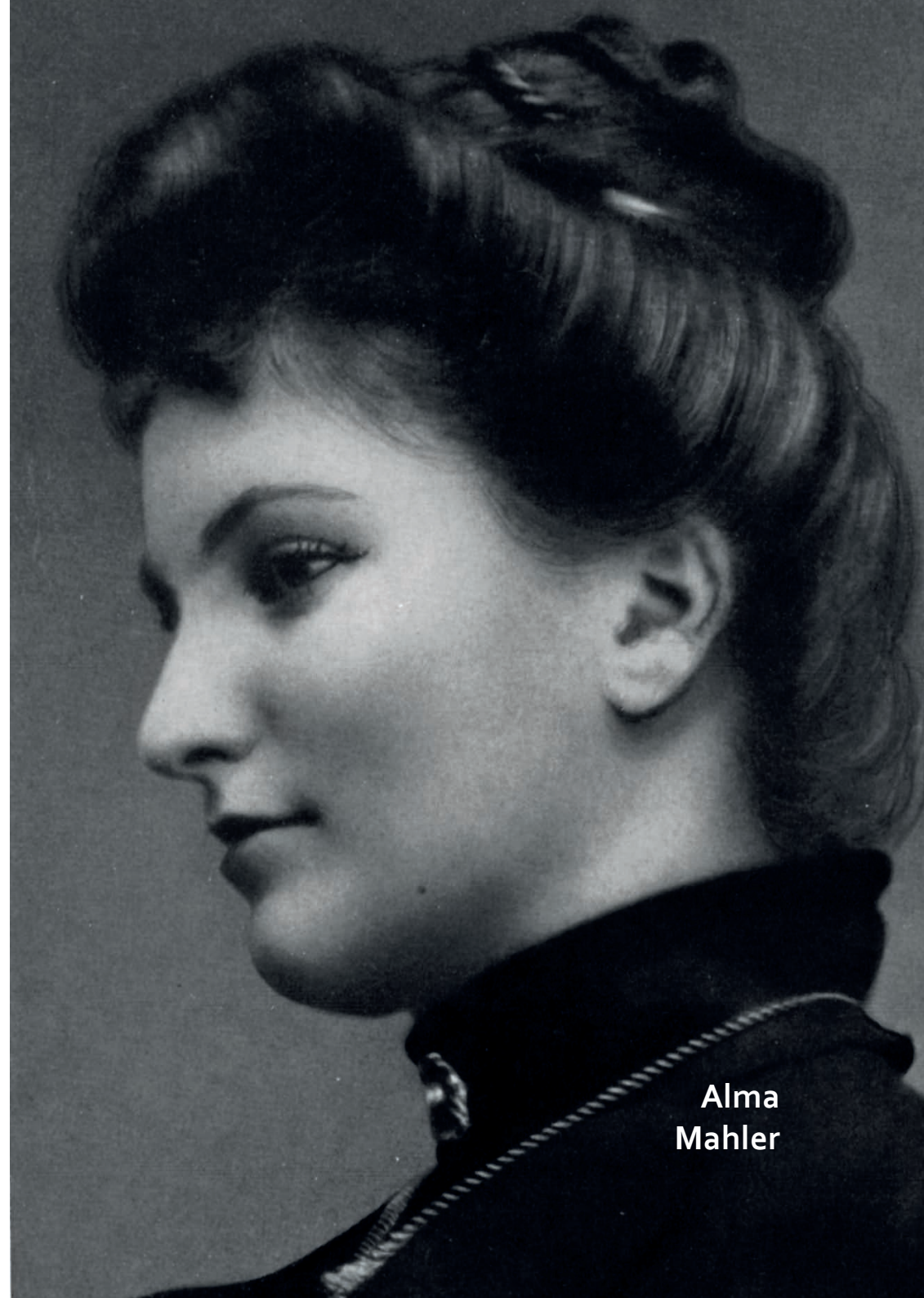
De Griekse componist Calliope Tsoupaki maakt muziek die tijdloos aandoet. Haar streven is de essentie zo eenvoudig en helder mogelijk uit te drukken. Ze gebruikt in haar composities elementen uit oude én hedendaagse muziek en de muziek van Griekenland en het Midden Oosten. Ze combineert dat vakkundig tot een volkomen eigen muzikaal idioom. Haar muziek wordt geprezen om het melodische karakter, het warm geluid en de emotionele kwaliteit. Tot op heden bestaat haar oeuvre uit meer dan honderd werken voor diverse instrumentaties en instrumenten uit verschillende culturen (qanun, ney, kemençe, hurdy gurdy, vielle, viola da gamba) van solo tot orkestwerken, koormuziek, dans, theater, opera en multisensorische projecten. Calliope Tsoupaki is een van de

gezichtsbepalende componisten van het Nederlandse muziekleven. Ze werkte samen met onder anderen Pierre Audi, Paul Koek, Jordi Savall, Kees Boeke, Frances-Marie Uitti en ensembles als het Metropool Orkest, de Nederlandse Bachvereniging, Neue Vocalisten Stuttgart, Askol|Schönberg Ensemble, Nieuw Amsterdams Peil, Ergon Ensemble en Moscow Contemporary Music Ensemble. Zij woont sinds 1988 in Nederland en is als compositiedocent verbonden aan het Koninklijk Conservatorium van Den Haag.

Paolo Marzocchi

De Italiaanse pianist en componist Paolo Marzocchi voltooide zijn muziekstudie in zijn geboortestad Pesaro. Als componist werkte hij samen met internationaal gerenommeerde musici en schreef hij composities in samenwerking met prestigieuze instellingen zoals het Lucerne Festival, het Fenice theater in Venetië, Pomeriggi Musicali in Milaan, het operatheater in Rome, de Biënnale van Venetië, Arturo Toscanini Philharmonic Orchestra, Rio de Janeiro Multiplicidade Festival en het Borderline Moving Images Festival in Peking. Hij werkt tevens samen met het Italiaanse Ministerie van Onderwijs, Universiteit en Onderzoek aan experimentele projecten op het gebied van muziekeducatie en sociaal bewustzijn, en aan het creëren van koren en orkesten voor jongeren. Een bijzonder voorbeeld daarvan is het project *Le Nuove vie dei Canti* in Lampedusa, een koorwerk uitgevoerd door lokale kinderen van het eiland. Andere hoogtepunten van de laatste jaren zijn de wereldpremière van *O pazzo desire!* door het orkest van Maggio Musicale Fiorentino, de herneming van zijn veel geprezen opera *Il viaggio Roberto* in het operaseizoen 2016/17 in Florence (waarbij hij zelf de muzikale leiding in handen had) en de première van het experimentele werk *Ex Machina* in Bologna in 2017 met medewerking van jazztrompetist Paolo Fresu. Tijdens de 'Grande Finale' van het Alba Rosa Viva! Festival zal Paolo Marzocchi de pianopartij uitvoeren van Tansy Davies' compositie *Song of Pure Nothingness*.

Voorafgaand aan het avondconcert is er om 19.30 uur in de Felix de Nobelfoyer een interview met Tansy Davies door Vrouwkje Tuinman.

**Alma
Mahler**

ZONDAGAVONDCONCERT 'GRANDE FINALE'

zondag 2 december 2018 · 20.15

Kleine Zaal

Sarah Wegener *sopraan*
Karin Strobos *mezzosopraan*
Reinild Mees *piano*
Paolo Marzocchi *piano (werk van Tansy Davies)*
Lars Wouters van den Oudenweijer *klarinet*

Ruysdael Kwartet:
Joris van Rijn *viol*
Emi Ohi Resnick *viol*
Gijs Kramers *altviol*
Jeroen den Herder *cello*

ALMA MAHLER (1879-1964)
Bei Dir ist es traut (Rainer Maria Rilke)
Laue Sommernacht (Gustav Falke)
Ich wandle unter Blumen (Heinrich Heine
uit 'Fünf Lieder' (1910)
voor mezzosopraan en piano

Leise weht ein erstes Blühh
(Rainer Maria Rilke)

ROSY WERTHEIM (1888-1949)
Zwei Lieder (1922-24)
Er rauscht und rauscht... (Anna Ritter)
Die Insel der Vergessenheit (Anna Ritter)
voor mezzosopraan en piano

KARL WEIGL (1881-1941)
Vijf liederen voor sopraan en
strijkkwartet (1934)
Trost (Ina Seidel)
Sommernachmittag (Vally Weigl)
Regenlied (Klaus Groth)
Ave Maria (Rudolph Himmel List)
Einladung zur Martinsgans
(‘Des Knaben Wunderhorn’)

WILLEM JETHS (1959)
Monument to a Universal
Marriage (2011)
voor sopraan, mezzosopraan,
strijkkwartet en klarinet

pauze

TANSY DAVIES (1973)
Song of Pure Nothingness (Guilhelm IX,
transl. Mariette Purcell; 2015)
voor mezzosopraan en piano

Avant que tu ne t'en ailles
Donc, ce sera par un clair jour d'été
N'est-ce pas?
L'hiver a cessé

GABRIEL FAURÉ (1845-1924)
La Bonne Chanson op. 61 (Paul Verlaine)
Voor sopraan, strijkkwartet en piano
Une sainte en son auréole
Puisque l'aube grandit
La lune blanche luit dans les bois
J'allais par des chemins perfides
J'ai presque peur, en vérité

*Dit concert wordt rechtstreeks uitgezonden
door de NTR op NPO Radio 4*

**Voorafgaand aan dit concert is er om 19.30 uur in de Felix de Nobel-
foyer een interview met Tansy Davies door Vrouwkje Tuinman.**

Vrouwkje Tuinman

Vrouwkje Tuinman publiceerde vier romans en vijf dichtbundels, waarvan *Sanatorium* de meest recente is. In 2016 verscheen haar nieuwste roman *Afscheidstournee*. Begin 2019 verschijnt, in samenwerking met Ingmar Heytze, het interviewboek *Wie is u? Kunst- en Vliegwerk van Wim T. Schippers*. Verderop in 2019 komt Vrouwkjes zesde dichtbundel uit. Vrouwkje treedt regelmatig op tijdens festivals en literaire avonden in binnen- en buitenland. Haar werk werd vertaald in het Duits en Engels. Daarnaast schrijft ze artikelen, columns en recensies voor onder meer Trouw, Opzij, Hollands Maandblad en Preludium. In het theaterseizoen 2017/18 tourde ze samen met Hans Dorrestijn en Ingmar Heytze door heel Nederland met de voorstelling *Neurosen en andere hobby's*.

Rosy
Wertheim

MUZIEK VAN DAVIES EN JETHS

Tijdens de 'Grande Finale' van het Alba Rosa Viva! Festival klinkt *Monument to a Universal Marriage* van Willem Jeths in de versie voor sopraan, mezzosopraan, strijkkwartet en klarinet. Jeths schreef dit werk in opdracht van de Brabantse gemeente Best ter gelegenheid van het tienjarig jubileum van het homohuwelijk. De tekst is gebaseerd op een 3300 jaar oud liefdesgedicht dat werd gevonden in het graf van de Egyptische koning Teje. Op 1 april 2001 werd in Amsterdam het eerste huwelijk voor mensen van gelijk geslacht gesloten. Het burgerinitiatief voor de daartoe vereiste wetswijziging werd echter al veel eerder genomen door de jurist Jan Wolter Wabeke en journalist Henk Krol, die de juridische voorbereiding en de maatschappelijke agendering via de Gemeente Best realiseerden. Voor Willem Jeths is het zachtmoedig, introvert romantische Monument de muzikale ode aan een emancipatoire verworvenheid die het zo laagdrempelig mogelijk moet kunnen uitdragen. Hij ziet het stuk niet alleen als een 'gay monument', maar ook als een hommage aan het huwelijk en de liefde per se.

Tansy Davies is gefascineerd door het leven van de Middeleeuwse troubadours. Dat toont ze onder andere in haar compositie *Song of Pure Nothingness*. Het elfde-eeuwse gedicht van Guillaume IX d'Aquitaine is een soort raadsel. Davies: 'dit werk betekent veel voor mij in psychologische zin. Ik herken mezelf erin, het werkt op mij als een spiegel die onkenbare geheimen reflecteert, verborgen pijn tevoorschijn tovert en duistere zaken aan het licht brengt, al die tijd ondersteund door een verborgen innerlijke kracht. Bovendien is het humoristisch en volledig zonder melodrama, wat ik erg aantrekkelijk vind.' In 2013 klonk *Song of Pure Nothingness* in een versie voor stem en Indiaas harmonium en in 2016 ging het werk in première in een nieuwe versie voor zang en piano aan de Universiteit van St. Andrews, uitgevoerd door countertenor Andrew Watts en pianist Huw Watkins. Vanavond klinkt de versie voor mezzosopraan en piano.

MUSICI

Sarah Wegener, sopraan

Na haar studie contrabas studeerde de Brits-Duitse Sarah Wegener zang bij Jaeger Böhm in Stuttgart en volgde ze masterclasses bij Dame Gwyneth Jones en Renée Morloc. Haar rijke en warme stem wordt alom geprezen, bijvoorbeeld in uitvoeringen van Mahlers *Achtste symfonie* onder leiding van Elisha Inbal in Hamburg en ook in het concertprogramma 'War and Peace' dat ze recentelijk presenteerde tijdens de SWR Schwetzingen Festspiele. Tot haar repertoire behoren operarollen als Agathe in Webers *Der Freischütz* naast liederen en oratoria als Dvorák's *Stabat mater*, Haydn's *Sieben letzte Worte* en Hans Werner Henzes *Floss der Medusa*. Sarah Wegener bracht verschillende werken van Georg Friedrich Haas in première, waaronder de opera's *Bluthaus* en *Morgen und Abend*. Jörg Widmann droeg de solopartij van *Drittes Labyrinth* aan haar op. Ze trad op in concertzalen en theaters als Tonhalle Zürich, Alte Oper Frankfurt, Het Concertgebouw Amsterdam, Royal Opera House in Londen en Deutsche Oper Berlin. Samen met pianist Götz Payer lanceerde ze in 2017 haar eerste liederenrecital-cd *Into the Deepest Sea* met werken van onder anderen Schubert, Brahms en Sibelius. Onlangs maakte ze haar debuut bij de Salzburger Festspiele.

Karin Strobos, mezzosopraan

Vanaf het moment dat Karin Strobos in mei 2011 bij De Nationale Opera inviel als Octavian in *Der Rosenkavalier* van Richard Strauss kwam haar carrière in een stroomversnelling. Ze kende de rol van Opera Zuid, waar ze van 2009 tot 2011 deel uitmaakte van het zangersensemble. Sinds 2014 heeft de mezzosopraan een vast contract bij het Aalto-Musiktheater in Essen, waar ze dit seizoen onder meer de Mozartpartijen Dorabella (*Così fan tutte*) en Donna Elvira (*Don Giovanni*) zingt. Bij De Nationale Opera werd ze verschillende keren teruggevraagd. Als soliste bij orkesten werd Karin Strobos uitgenodigd door orkesten als het Radio Filharmonisch Orkest, het Rotterdams Philharmonisch Orkest, het Residentie Orkest, het Nederlands Philharmonisch Orkest en de philharmonie zuidnederland en de Filharmonie van Antwerpen. Kamermuziek maakt ze veel en graag met onder meer haar vaste pianiste Else Sterk, haar trio met Daria van den Bercken (piano) en Felicia van den End (fluit) en met het Cello

Octet Amsterdam. Karin Strobos studeerde bij Henny Diemer aan het Utrechts Conservatorium en aan de Opera Studio Nederland en kreeg zanglessen van Brigitte Fassbaender, Iris Dell'Acqua, Gemma Visser en Margreet Honig. In 2011 won ze de GrachtenfestivalPrijz.

Reinild Mees, piano

De Nederlandse pianiste Reinild Mees studeerde bij Gérard van Blerk, Noël Lee en Malcolm Frager. Ze maakte naam als partner van vele gerenommeerde zangers, tevens als pleitbezorgster van het liedrepertoire uit de vroeg-20ste eeuw. Ze trad vele malen op in de Europese concertzalen, onder andere in Het Concertgebouw en in De Doelen, met zangers als Piotr Beczala, Sergei Leiferkus, Konrad Jarnot, Wolfgang Holzmair, Olaf Bär, Amanda Rocco, Marlis Petersen, Claudia Barainsky, Charlotte Margiono, Claron McFadden, Roberta Alexander, Karin Strobos en Tania Kross. Reinild Mees nam een groot aantal cd's op met liederen van onder anderen Szymanowski, Schreker, Elgar, Schumann, Mendelssohn, Schumann en Respighi, die door de internationale pers lovend ontvangen werden. In 2004 won zij de Szymanowski Award en de onderscheiding Merit of Polish Culture voor het uitbrengen van Karol Szymanowski's complete liederoeuvre op vier cd's, die tevens bekroond werden met de Fryderyk Award, de meest prestigieuze muziekprijs in Polen. Vorig jaar nam ze met Konrad Jarnot en Adrienne Pieczonka het complete liederoeuvre van Erich Wolfgang Korngold op; onlangs verscheen een cd met liederen van Edvard Grieg, als 'opmaat' voor het Griegjaar 2018. Reinild Mees gaf enkele jaren les aan de conservatoria van Amsterdam en Utrecht, momenteel doceert zij aan de Robert Schumann Hochschule te Düsseldorf. Als artistiek leider van de door haar opgerichte Stichting Het 20ste-eeuwse Lied presenteerde ze programma's als *Goethe's vrouwen*, *The unforgettable songs of Leonard Bernstein*, *Van Alma aan Gustav* en de *Vrouwenmuziekmarathon*. Sinds 2014 is zij tevens artistiek leider van het kamermuziekfestival ALBA ROSA VIVA!, waarin vrouwelijke componisten de rode draad vormen.

Paolo Marzocchi, piano

Zie de biografie van Paolo Marzocchi op pagina 24.

Lars Wouters van den Oudenweijer, klarinet

Klarinettist Lars Wouters van den Oudenweijer (1977) studeerde bij Charles Neidich aan de New Yorkse Juilliard School of Music en bij Walter Boeykens in Rotterdam. Hij behaalde eerste prijzen bij diverse internationale concoursen. In 1999 behaalde hij de Philip Morris Kunstprijs en in 2003 werd hem de Stichting Accelerando Beurs uitgereikt. In seizoen 2001/02 trad hij op als Rising Star van de European Concert Hall Organisation en sindsdien is hij regelmatig te horen op de internationale podia. Hij gaf concerten met gerenommeerde ensembles zoals Altenberg Trio Wien, Auryn Quartet en het Quatuor Danel. Als solist trad hij op met diverse orkesten als het Rotterdams Philharmonisch Orkest, Nederlands Kamerorkest, Het Brabants Orkest, Het Gelders Orkest, Amsterdam Sinfonietta en het Nieuw Ensemble. In 2005 vertolkte hij de wereldpremière van het klarinetconcert *Yellow Darkness* van Willem Jeths. Sinds 2000 is Lars de klarinettist bij Spectrum Concerts Berlin en speelt hij in ensembles als Nieuw Amsterdams Peil, Orlando Quintet, Insomnio en Lunatree. Als hoofdvakdocent is hij verbonden aan de Fontys Academy of Music and Performing Arts in Tilburg.

Ruysdael Kwartet

Het Ruysdael Kwartet (Joris van Rijn en Emi Ohi Resnick, viool; Gijs Kramers, altviool en Jeroen den Herder, cello) werd opgericht in 1996, toen de vier musici nog studeerden aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. In de beginjaren volgden zij lessen bij leden van het Amadeus Kwartet, het Hagen Kwartet en het Quatuor Mosaïques. Aan de Musikhochschule in Keulen was het Ruysdael Kwartet in de leer bij het Alban Berg Kwartet. Het ensemble viel in de prijzen tijdens het Concours International de Quatuors à Cordes in Bordeaux (2001), won in 2002 de persprijs en de AVRO-prijs in de finale van het Vriendenkransconcours en kreeg in 2006 de Kersjesprijs. Het kwartet is inmiddels een graag geziene gast van bekende concertzalen in Nederland en daarbuiten. Naast het klassieke strijkkwartetrepertoire speelt het Ruysdael Kwartet regelmatig werk van hedendaagse componisten. Onder anderen Eric Verbugt en Jacob ter Veldhuis componeerden speciaal voor het ensemble. In 2015 initieerde het Ruysdael Kwartet het Zoom! Kamermuziekfestival in Rheden, waarvan inmiddels vier succesvolle edities hebben plaatsgevonden.

Colofon

Reinild Mees, artistiek leider
Tia Schutrups, pr en marketing
Het Concertgebouw, marketing en productie
Govert Driessen, fotograaf
Noortje Zanen, redactie programmaboek
Leander Lammertink, ontwerp cover
Mazeline, drukwerk

Fotografie programmaboek:
Arjan Bronkhorst (foto Reinild Mees)

Alba Rosa Viëtor Stichting

Maarten van Veen, voorzitter
David van Rossem, penningmeester
Hilly Bosch-Tetzner, secretaris
Joost Mollerus
Fiona de Vilder

Sponsors

Fonds Podium Kunsten
Sena Performers
Prins Bernhard Cultuurfonds
Stichting Elise Mathilde Fonds
Mr. August Fentener van Vlissingen Fonds
Van den Berch van Heemstede Stichting
NORMA Fonds
Stichting Educatie en Cultuur
Stichting Orlanda Goban
Gravin van Bylandt Stichting
De Lancey Foundation
Gilles Hondius Foundation
Fonds voor de Geld- en Effectenhandel
Karl Weigl Foundation
Anonieme fondsen en donateurs

Met dank aan

NTR
AVROTROS
Oostenrijkse Ambassade
Nederlands Muziek Instituut
Leo Smit Stichting

**FONDS
PODIUM
KUNSTEN**
PERFORMING
ARTS FUND NL

performers
Sena

**PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS**
Adèle Wickert Fonds

Elise Mathilde

AUGUST
FENTENER
VAN
VLISSINGEN
FONDS

Van den Berch
van Heemstede
Stichting

norma
fonds

SEC
Stichting Educatie en Cultuur
The Cat That Walked by Himself

STICHTING
ORLANDA GOBANI

GRAVIN VAN BYLANDT
STICHTING

DE LANCEY
FOUNDATION

GILLES HONDUS FOUNDATION

**STICHTING FONDS
VOOR DE GELD &
EFFECTENHANDEL**

KARL WEIGL
FOUNDATION

Anonieme
fondsen en donateurs